

Oleme selle maailma valgus, tuli ja vesi, kõige algus. Üks hetk me lihtsalt märkame ja oleme muutunud, muutunud teadlikumaks maailmast, iseendast. Meis pole enam midagi, mis meid segaks, sel hetkel, me võtame kõik vastu, nagu on. Me laseme valgusel endast läbi voolata, me laseme energia vormidel, energiatel voolata valgusesesse, algsesse, vormita olekusse, omade juurde, me päästame situatsioonid, kuhjunud oleku, viime nad algsesse, loomulikku vormi. Me teeme seda siis, kui me tunneme, et see on vajalik, see hakkab meis ise, õigel hetkel toimetama ja me aitame loomulikul viisil sellel edasi kulgeda, me teeme kõik õigesti, ka eksimused on õiged, sellise usaldusega toetame enda ja teiste olemust.

Meil on enda ja teiste üle hea meel, hea meel, et asjad on nii, et meil on võimalus asju lahendada, see on hea tunne, see hea tunne meie sees, et oleme õigel teel. Teel iseendani, teel koju, allika juurde. Koht päikese all, mis ei vaja meie muutust, usaldus, et kõik on täiuslik, koos meiega, just siin, alati, oleme osa allikast, oleme tervik. Oleme kodus, see kodu on koos meiega, oleme kodu. Täname kogetut suuresti, täname oma olekut, täname võimet igal ajahetkel muuta meie sagedust. Täname teadmist, et oleme kõigega üks, täname teadmist piiritust võimest, olekust, olemisest, täielikku võimet hoomata uut, uut, mida varem pole märganud, uut, mida pole omaks võtnud, uut, selle praeguse järgi, mis on olemas, et me selle uue järgi saaks ennast joondada. Selle uue laeme koheselt keharakkudesse, salvestame selle uue informatsiooni meie hinge ja meie kehaga. Seda on võimalik teha iga hetk, seda on võimalik teha kohe.

Võimet seda kõike hinnata, olla tänulik kõigi nende vaimsete ja maiste kingituste eest, millest oleme osaks saanud, tunnet, et meid pole kõrvale jäetud, et meid on kaasatud kõigega. Oleme tänulikud, et see toimub, et see on võimalik. Oleme tänulikud, lihtsalt oleme tänulikud. Oleme õnnelikud. et see võib juhtuda niisama lihtsalt, oleme õnnelikud, et oleme olemas, oleme õnnelikud, et jääme olema, oleme õnnelikud veel ja veel, käime oma rada sel teel, tänud veel ja veel. Oleme selle maailma valgus, tuli ja vesi, kõige algus, oleme armastus. Selleks, et seda kõike kogeda, julgeme vaadata silma meie rõõmudele ja meie hirmudele, alles siis, tekib terviklikum pilt, meie olemuses, meie tasakaal, nende kahe vahel, kes me oleme, kaks=üks ja sina=mina.

Tänutundes - Armastuses - Valguses

[HingeTee](#)

[< EELMISELE LEHELE](#)